

Op en om het fraaie clubhuis van de Duivendrechtsche golfcourse

Lente op de Amsterdamsche golfcourse

Het is nu vier jaren geleden, dat in den drassigen bodem van Duivendrecht aan de Zuid-Oostelijke grens van Amsterdam de eerste spade gestoken werd, teneinde er het wonder te verrichten: een golfcourse beneden den zeespiegel! De feiten volgden elkaar toen gauw op: de eerste paal in den grond voor het fraaie en ruime clubhuis, de aanleg van het ca. 35 H.A. groote terrein, de voltooiing van 't clubhuis en de volmaking van het course-terrein met de 18 holes, de feestelijke opening en de eerste wedstrijden. Vervolgens de eerste ervaringen van een natten winter, enkele moeilijkheden, die overwonnen werden en toen de groei, de ontwikkeling van de Amsterdamsche Golf Club gedurende een drietal jaren tot een vereeniging met een 250 leden. Eigenlijk is dat nog véél te weinig. Het feit, dat hier onder den rook van de stad een golf-course ontstaan is, die aan zeer hooge eischen voldoet, die thans onder alle omstandigheden zomer en winter goed bespeelbaar is, dat is toch nog niet doorgedrongen tot zeer velen, die stellig in de termen vallen deze unieke

Het experiment met de golfcourse in een polder is volkomen geslaagd

sport — „the royal and ancient game” — te beoefenen. Te veel nog meent men, dat alleen op heuvelachtig terrein een goede course aangelegd kan worden. Deze course is een andere dan b.v. die in de duinen, doch zij is stellig even interessant, even „sportief”. Een course op vlak terrein heeft b.v. andere moeilijkheden dan b.v. een seacourse, dan een course op duin-terrein. Deze Duivendrechtsche course is wel moeilijk, doch daarin schuilt juist de sportieve bekoring. Elke hole heeft haar aparte moeilijkheden, o.a. bunkers (hooge graswallen met zand er in), vijvers, dreiging van slooten enz. Ook voor den klasse-speler is het een zeer interessante course.

* * *

We waren er geruimen tijd niet geweest. Wat hier alles bereikt is, moet wel ieders oprechte bewondering wegdragen. De

grootste zorg geldt natuurlijk de course zelf. Daar is een kapitaal aan besteed en het onderhoud kost nog geregeld handen vol geld. Maar de bodem is thans dan ook subliem. Niemand die zich dat ooit zoo gedacht heeft. Onder de deskundige leiding van Ir. J. R. Koning, den Amsterdamschen stads-tuinarchitect en van de oprichting af de ambitieuze secretaris-penningmeester der A.G.C., is daar door een ingenieus draineerings-systeem (o.a. door een zgn. moldrainage worden dunne kanalen op elke gewenschte hoogte in den grond getrokken, die alle vocht verwijderen zonder dat de bodem-oppervlakte er onder lijdt — een eenvoudige en billijke bewerking, die ook voor voetbal- en hockey-velden zeer aan te bevelen valt, mits die op kleigrond liggen) een resultaat bereikt, waar de mannen der A.G.C. terecht trotsch op zijn.

De omgeving is eveneens geweldig verbeterd. Het was er al lente in de struiken die overal smaakvol geplant zijn en inderdaad, hier brengt elk jaar nieuwe winst, elk jaar wordt de course prettiger, fraaier, verzorgder, de grasmat dikker, worden

Golfers vol aandacht en actie..... en golfers na afloop.....

SPORT IN BEELD/DE REVUE DER SPORTEN

de heesters mooier, de boomen hooger. En uit Warnaar's smaakvolle clubhuis heeft men een prachtig overzicht over de course met in de verte aan den eenen kant de Amstel en aan de andere zijde de stad, het bekende silhouet van uit 't Zuid-Oosten.

We babbelden nog even na in het Clubhuis. Buiten naderden juist een paar Amerikanen de laatste hole. Ze logeerden in een der hotels te Amsterdam en konden hun partijtje golf niet missen. We hadden ze buiten al zien slaan en Koning vond dien langen geweldig. Dus werd de finish door 't kleine groepje in het clubhuis nauwkeurig gevolgd. Prima was het niet en Frans de Haan, de kampioen van de club en een van onze beste Nederlandsche spelers (vele Revue-lezers zullen zich hem herinneren als de listige linksbinnen van Ajax!), durfde wel te verzekeren, dat hij dat manneke met huid en haar oppeuzelen zou!

Van enorme beteekenis is, dat de course steeds gunstiger komt te liggen, in zoverre, dat de nieuwe groote verkeersweg Hilversum - Schiphol - Den Haag rakelings langs dit golfterrein loopt en de verbindingen met de binnenstad steeds gunstiger worden. Dat is het enorme voordeel voor Amsterdammers en daarom is deze course noodzakelijk: men is er van het stadcentrum uit in een kwartiertje; wie van Amsterdam golf gaat spelen in Hilversum of Zandvoort of elders, moet zich vrijwel een dag vrijmaken.

Aan de eene zijde beschut door groene dijken en enkele boerderijen is naar de stadszijde het uitzicht éénig in zijn soort. Men heeft hier vlak bij de groote stad een uitgestrekt golfterrein geschapen, dat — welke capriolen men ook met de stadsuitbreiding doet — voorloopig dertig jaren onaangeroerd moet blijven.

Een typisch staaltje vernemen we nog over de totale onbekendheid met het bestaan dezer golf-course. In een hotel logeerde een Engelsche familie, die vroeg waar zij een partijtje golf kon spelen. Geantwoord werd, dat dit niet kon in of bij Amsterdam, wél in Zandvoort of Scheveningen.

Dit geval staat niet op zich zelf. De A.G.C. heeft daarom het bestuur der V.V.V. en alle grootere hoteliers in Amsterdam geïnverteerd om daar buiten eens een kijkje te komen nemen.

Die invitatie breng ik thans namens de Amst. Golf Club óók over aan alle lezers van *Sport in Beeld/Revue der Sporten*. Op Zaterdag 23 April vindt het „gesloten professional kampioenschap" op de Duivendrechtse course plaats. Dan kan men uitstekend golf zien. Iedereen die zich voor golf interesseert behoeft slechts een nummer van *Sport in Beeld/Revue der Sporten* te toonen en hij is de gast van de A.G.C. Men kan dan het spel nader leeren kennen, doch desverlangd ook vernemen hoe men op zeer voordeelige voorwaarden

IJSHOCKEY

Afscheid der Canadeezen

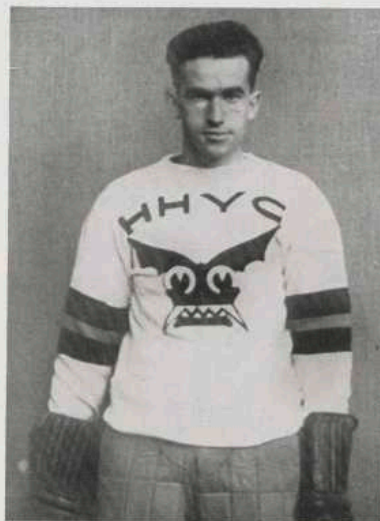
Oude knarren van Queens Club op de HOKIJ-baan.
Maxie Herber-Ernst Baier demonstreeren.

Woensdagavond. Uitverkocht huis. Directeur Van Hasselt staat glunderend aan den ingang. Geluidsinstallatie spant zich „for the occasion" bijzonder in en brengt prettige muziek voort, waarop speciaal de wals van Maxie Herber tot een fenomenale ijsfantasie wordt. Het publiek is er stil van. Stiller wordt het nog wanneer het wereldkampioenspaar Maxie en Ernst tezamen over het ijs glijdt. Dat is een harmonie van lijnen en een artistiek gewoog, waarvoor diepe hulde en een onuitputtelijk applaus welverdiend zijn.

Zoo wordt deze avond tot een der fraaiste van het thans geëindigde HOKIJ-seizoen (slechts volgt nog a.s. Woensdag Holland-België-„pur"!); temeer omdat er reeds een enthousiaste stemming heerscht bij het huldigen van Sunny Mooney en Billy Gordon, de twee Canadeezen die zooveel voor ijs hockey in Den Haag

De kampioenen van het ijs: Maxie Herbert en Ernst Baier.

Sunny Mooney, die in gezelschap van zijn partner Billy Gordon naar zijn vaderland, Canada, terugkeerde.

lid kan worden, resp. golf kan spelen, het spel kan leeren. Een reeks van wedstrijden, met als hoogtepunt het Internationaal Dameskampioenschap op 1, 2 en 3 Juli, voorts een aantal gezelligheden zijn voor dezen zomer vastgesteld of in voorbereiding. Wij twifelen er niet aan, of men gaat op de Duivendrechtse course een prachtig zomer-seizoen tegemoet. Wij wenschen het Jansma, Koning, en alle overige voorvechters van deze mooie sport en van deze fraaie „Poldercourse" van harte!

J. HOVEN.

hebben gedaan en nu als de lievelingen van het publiek naar hun vaderland terugkeeren. Three cheers voor de Canadeezen wordt door de tribunes overgenomen. Wat zou het gewaardeerd worden wanneer Mooney en Gordon volgend jaar zouden terugkeeren. Maar de kans daarop is nihil: hun werk wacht weer!

Dan volgt de strijd tegen de Queens Club uit Londen, een team van oude knarren met kale hoofden en dikke buikjes, met een enkel jong gezicht, met enkele uitblinkers, of liever oude rotten, die bliksems goed met de puck weten om te gaan. Mc Williams en Giddins zijn de uitblinkers aan Engelsche zijde, doch zij kunnen op het laatst het tempo niet meer volgen en het wordt van 5-5 ten slotte 9-5 voor de Haagsche ploeg. Van Swaay is de revelatie van den avond aan Nederlandsche zijde. Hij speelt in de voorhoede met Gordon en Mooney en blijkt zich volkomen aan te passen. Op „Canadeesche wijze" scoort hij drie goals en het publiek is uitgelaten. Proficiat, v. Swaay!

Deze slot-scène op het ijs hockey-tooneel heeft onomstootelijk geleerd, dat onze Hollandsche jongens aanleg hebben voor het spel en dat onze ploeg zienderoogen vooruitgaat en reeds veel geleerd heeft van de Canadeesche leermeesters.

J. A. B.